

PROTOKÓŁ z XXXIX posiedzenia Rady do Spraw Cyfryzacji, które odbyło się 18 grudnia 2020 roku, o godzinie 13:00 w formie wideokonferencji.

Budowa sieci prywatnych w ramach budowy sieci 5G w Polsce - Pan Michał Kanownik.

Pan Michał Kanownik rozpoczął swoje wystąpienie od omówienia aspektów technicznych mobilnych sieci prywatnych (niepublicznych):

- Zapewniają lokalne pokrycie i pojemność, czyli taka sieć jest ograniczona powierzchniowo np. do fabryki, strefy przemysłowej, biurowca, uczelni, jednostki terytorialnej. Przykładem sieci prywatnej może być pilotaż, który robiony jest w sieci 5G w ramach łódzkiej strefy ekonomicznej na potrzeby działających tam fabryk.
- Oprócz części dostępowej RAN, sieć prywatna zawiera także część szkieletową Core, w której jest m.in. baza użytkowników i kart SIM uprawnionych do korzystania z tej sieci prywatnej (niepublicznej).
- Sieć wymaga wydzielonych częstotliwości.

Są cztery opcje budowy sieci prywatnych. W opcji 1 oraz 2 jest pasmo licencjonowane, natomiast w 3 i 4 pasmo nielicencjonowane. Podstawowe różnice to w 1 opcji przedsiębiorca korzysta z pasma wydzielonego do użycia w określonym obszarze lub też operator dostarcza sieć prywatną na własnych częstotliwościach. W opcji 2 przedsiębiorca korzysta z pasma dedykowanego do użycia w sieciach prywatnych. Pozostałe dwie opcje w uznaniu Pana M. Kanownika są mniej atrakcyjne z punktu widzenia pełnego wykorzystania potencjału sieci prywatnych, ale tam przedsiębiorca korzysta z ogólnie dostępnego pasma, a nie ma gwarancji jakości świadczonych usług wymagających dużej niezawodności.

Następnie Pan M. Kanownik omówił aspekty biznesowe sieci prywatnych. Sieci prywatne 5G to zysk dla całej gospodarki, ponieważ grono beneficjentów nie zamyka się tylko w obszarze dostawców technologii mobilnych, ale otwiera możliwości dla praktycznie każdej branży. Jest to szansa na dołączanie polskich przedsiębiorców do światowej ligi technologicznej poprzez zwiększanie kapitału w możliwości inwestycyjne w innowacje. Zaawansowane technologicznie Wielka Brytania czy Niemcy już wspierają rozwój mobilnych sieci prywatnych widząc potencjał do zwiększenia udziału rodzimych firm w wyścigu technologicznym. Jest to także możliwość budowy mobilnych, szybkich systemów transmisji danych, które pozwolą tworzyć system łączności krytycznej. Umożliwiają także budowanie systemów masowej transmisji danych wykorzystywanych w procesach przemysłowych w kontekście budowania przemysłu 4.0.

Sieci prywatne (niepubliczne) nie są zdefiniowane ustawowo, nie posiadają też dedykowanej regulacji ustawowej w Prawie Telekomunikacyjnym (PT), ani w projektowanej obecnie ustawie Prawo Komunikacji Elektronicznej (PKE). Tworzenie i funkcjonowanie sieci prywatnych w Polsce jest możliwe zarówno w obecnym, jak i projektowanym stanie prawnym. Dla usystematyzowania w/w form współpracy należy wskazać 2 główne kryteria:

- Rodzaj usług lub zasobów – czy są to usługi / zasoby stricte operatorskie (wymagające wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 10 PT) czy też ich dysponentem może być każdy podmiot prowadzący działalność (również niebędący operatorem w rozumieniu PT).
- Rodzaj prawa do korzystania z infrastruktury sieciowej, jej elementów lub zasobów z nią związanych.

W wariantcie maksymalnym podmiot tworzący sieć jest wpisany do rejestru (jest lokalnym operatorem) oraz jest właścicielem swojej sieci. Jest to optymalne rozwiązanie np. sieci działające na lotniskach czy w poszczególnych fabrykach czy strefach przemysłowych. Szczególnie lotniska mogą być interesującym przykładem wykorzystania koncepcji budowy sieci prywatnej.

W wariantcie pośrednim podmiot budujący sieć prywatną jest właścicielem infrastruktury sieciowej, ale nie musi być operatorem w rozumieniu PT. Zarówno częstotliwości, jak i karty SIM są dostarczane przez operatorów publicznych (ogólnokrajowych). Natomiast własność infrastruktury sieciowej daje możliwości udostępniania jej operatorom. W powyższym modelu zakres działań właściciela sieci nie wymaga od niego wpisu do rejestru, gdyż wszelkie czynności wymagające zezwolenia telekomunikacyjnego albo posiadania pasma leżą po stronie operatora.

W wariantcie trzecim podmiot nie posiada własnej sieci, ale jest operatorem i świadczy lokalnie usługi swoim klientom. Ten model nie daje administratorowi sieci lokalnej żadnej kontroli nad infrastrukturą, jest jedynie wydzieloną lokalnie wyspą celową lub usługową, która nie jest siecią prywatną z punktu widzenia niezależności i bezpieczeństwa.

Aby sieci prywatne miały możliwość zaistnienia w Polsce, konieczne jest zadbanie, aby wszystkie powyższe konfiguracje mogły być stosowane bez barier prawnych i konkurencyjnych. Kluczowe jest utrzymanie w systemie prawnym następujących rozwiązań:

- Udostępnienie części pasma częstotliwości lokalnym podmiotom, w każdym z zakresów dedykowanych pod 5G, w formacie lokalnych zezwoleń (tzw. piąte pasmo 3.6 GHz jest dobrym tego przykładem).
- Objęcie harmonizacją (również w zakresie cyberbezpieczeństwa) sieci prywatnych, aby możliwe było korzystanie z nich przez sieci publiczne, co zredukuje „białe plamy” i obniży koszty wdrożenia 5G po stronie krajowych operatorów
- Promowanie sieci otwartych standardów (Open RAN), co przełoży się na wzrost konkurencji, obniżenie kosztów oraz otworzy rynek infrastruktury 5G na działalność i produkty polskich dostawców oprogramowania 5G

Zaproponowano przygotowanie rekomendacji dla Ministra Marka Zagórskiego oraz Prezesa UKE, aby uwzględnić budowę sieci prywatnych w ramach budowy sieci 5G w Polsce.

Uznano, że jest to dobry kierunek i pomysł na zaangażowanie polskich firm w wykorzystanie w pełni potencjału, który niesie budowa sieci 5G.

Dyskusja wewnętrzna i wolne wnioski.

Pan Wiceprzewodniczący omówił projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) w sprawie zarządzania danymi (tzw. *Data Governance Act*). Jest to rozrządzenie tworzące system i pewne ramy działania rynku wymiany danych w UE i poza nią. Jest to dokument enigmatycznie regulujący zasady, nie ograniczając wymiany danych również wrażliwych – one mogą być przedmiotem wymiany, natomiast bardziej koncentruje się na pewnych aspektach regulacji rynku. Zauważono, że dla celów tego rozporządzenia bardzo mocno odbiegających od *RODO* zdefiniowano takie pojęcia jak: *dane*, *przetwarzanie*, *wymiana*. Wprowadzono pojęcia takie jak: *posiadanie danych* i *użytkowanie danych*. Następnie omówiono kolejne najważniejsze zapisy rozporządzenia m.in. dotyczące zdefiniowania podmiotów uprawnionych do organizacji wymiany danych oraz pojęcie podmiotów altruistycznych.

Pan Przewodniczący zaproponował członkom Rady stworzenie listy pytań do w/w aktu, które zostałyby skierowane do Pana Ministra Marka Zagórskiego, aby przedyskutować treść tego dokumentu oraz zająć stanowisko w tej sprawie.

Wspomniano także o projekcie rynków cyfrowych (*Digital Markets Act*). Zaproponowano podjęcie działań koordynacyjnych nad pracami dotyczącymi tego projektu. Uznano, że powyższe dokumenty będą fundamentem dalszej sytuacji cyfrowego rynku w UE.

Pan Przewodniczący zaproponował także zwrócenie się do organizacji biznesowych o ich opinię lub przedyskutowanie z organizacjami biznesowymi tego tematu. Pojawiła się także propozycja zaproszenia przez Radę ekspertów prawnych do współpracy.

Pan Przewodniczący zaznaczył, że mamy ramy prawne dotyczące zarządzania danymi, ale nie ma rozstrzygnięcia problemu własności danych.

Ponadto pojawiła się propozycja zajęcia się przez Radę projektem ustawy w sprawie mediów społecznościowych i walki z dezinformacją.

Pan Przewodniczący zaproponował stworzenie bilansu działalności Rady zawierającego stan cyfryzacji na zakończenie kadencji Rady i listę wyzwań na przyszłość. Mógłby się wyłonić z tego obraz miejsca cyfryzacji w polityce państwa i UE. Zadaniem Rady jest pokazanie do czego cyfryzacja może w polityce państwa służyć (np. szybszemu osiągnięciu celów) oraz jak zarządzać cyfryzacją na przyszłość i jakie zmiany należałoby wprowadzić.

Uczestnicy posiedzenia:

Członkowie Rady:

1. Izabela Albrycht
2. Katarzyna Chałubińska – Jentkiewicz
3. Jan Maciej Czajkowski
4. Jacek Czarnecki
5. Krzysztof Dyki
6. Paweł Gora
7. Agnieszka Gryszczyńska
8. Michał Kanownik
9. Janusz Kosiński
10. Anna Beata Kwiatkowska
11. Dariusz Milka - Wiceprzewodniczący
12. Józef Orzeł – Przewodniczący
13. Wiesław Paluszyński
14. Rafał Rodziewicz
15. Włodzimierz Schmidt
16. Sebastian Szymański

Zaproszeni goście:

17. Jarosław Mojsiejuk, ekspert Rady

Sekretariat Rady i pracownicy Kancelarii Prezesa Rady Ministrów:

18. Monika Skrzyńska, Zastępca Dyrektora Departamentu Architektury Informacyjnej Państwa w KPRM
19. Joanna Laskowska, KPRM